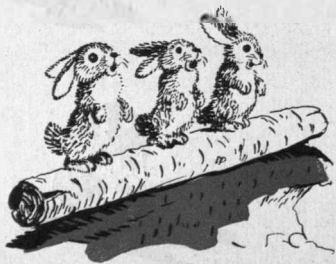

Šis pasacīnas varonis
Ir ļoti lielīgs runcītis.
Vīnā citus mēcīt ledomājās,
Bet vienmēr pašam slikti kļūstās:
Ne zakeniņiem tas līdzēt prot,
Ne bebrī darbā izskolot.
Kad baidzot vilks tam jāērsta,
Ir runcis lielā nelaimā.

Tak uztīcamais sunītis
Nav savu draugu alzmīrsis:
Vīgī velkī sadzen runča pedas
Un izbeldz lielībnieka bedas.
Mācīlles no dzīvas skolas,
Runcis laboties mums solas.

Maksā 20 kap.

8. tipogrāfija Rīga, 1040. 1500. JT 23578.

LPSR
VALSTS LELĻU TEĀTRIS
ГОС. ТЕАТР КУКОЛ
ЛАТВ. ССР

A. KARANOVS un V. ĻEVŠINS

**RUNCIS
LIELĪBNIKS**

Luga 2 cēlienos

A. КАРАНОВ и В. ЛЕВШИН

**КОТ
ХВАСТУН**

Пьеса в 2-х действиях

RĪGĀ — PIĢA